

295/477 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «صَلَاةُ الْجَمِيعِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ، وَصَلَاةُهُ فِي سُوقِهِ، حَمْسَاءً وَعِشْرِينَ دَرَجَةً، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَخْسَنَ الْوَضُوءَ، وَأَتَى الْمَسْجِدَ، لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ، لَمْ يَنْخُطْ حَطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْهُ حَطِيَّةً، حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ، وَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ، كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ تَحْبِسُهُ، وَتُصَلِّي يَعْنِي عَلَيْهِ - الْمَلَائِكَةُ، مَا ذَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، مَا لَمْ يُحْدِثْ». **—**

295.477 Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Жамоат намози (кишининг) ўз уйидаги намозидан ва бозоридаги намозидан йигирма беш даража ортиқ бўлади. Зотан, бирортангиз гўзал қилиб таҳорат қилса ва масжидга намоз ўқишинига ният қилиб борса, то масжидга кириб келгунича босган ҳар қадами туфайли Аллоҳ уни бир даражага кўтаради ва битта хатосини ўчиради. Масжидга кирганида эса уни (намоз) тутиб турар экан, намозда бўлади. Модомики намоз ўқиётган жойида бўлар экан ва ўша жойда таҳорати синмас экан, фаришталар: «Аллоҳим, уни мағфират қил! Аллоҳим, унга раҳм қил!» деб салавот айтишади (яъни унинг ҳаққига)», дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

